

Barn i lönn

Berusad av dofter
Faller hon genom rymden
Ett brandgult löv
Från en lönn

Hon svävar och bärs
På dolda luftströmmar
Dansar ner och upp
Och ner igen

Vid lönnens rot
Vilar hennes systrar
Så gula och röda
I höstens klädedräkt

Lönnen suckar milt
Bland grenarna
Och fäller tår efter tår
Som singlar ned mot rötterna

I stammen pulserar
Ännu lönnens blod
Men övergivna är
Hennes guldröda barn

De faller så sakta
Likt tårar i lönndom
Och bildar en matta
Åt den kommande snön

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jess81 med Poeter.se id #7198 innehar upphovsrätten